

han forlader Landet uden at have truffet fornøden Foranstaltning; det er de Tilfælde, som omtales i Lovforslagets § 3. Der bliver det altsaa nødvendigt, at nogen Anden træffer Bestemmelse, og man har da i Overensstemmelse med Regjeringens Forslag fastholdt den Regel, at Statsraadet skal sammenkalde Rigsdagen, som saa i en forenet Samling tager fornøden Bestemmelse om, hvorledes der skal forholde. Men Udvalget har nu til disse Regler, der altsaa stemme med Regjeringsforslagets §§ 2 og 3, knyttet den nye Regel, som er indeholdt i det 3die Stykke af den foreslaede § 1. Det er imidlertid en Regel, som paa ingen Maade kan siges at være i Strid med Regjeringsforslagets Tanke, men meget mere maa siges at være en Udførelse af den og i alle Henseender at staae i Samklang med den. Regjeringens Forslag hviler nemlig heelt igjennem paa en Tanke, som vistnok Alle og Enhver maae billige, nemlig at, naar det er nødvendigt at træffe ekstraordinær Foranstaltning til Regjeringens Førelse, da er Thronfølgeren, hvis han er myndig og tilstede, og ikke ved Sygdom forhindret — dette Sidste har Udvalget forfuldstændigheds Skyld tilføjet — først og fremmest den, hvem det naturligt tilkommer at føre Regjeringen, og kun forsaavidt han er umyndig eller fraværende eller syg, bliver det nødvendigt at tilkalde en Anden. Men som en naturlig Følge eller videre Udførelse af denne Tanke maa man vistnok optage den Regel, at, dersom Thronfølgeren senere, efterat en Anden er bleven Rigsforstander, eller efter at et Rigsforstanderskab er indsat, bliver istand til at overtage Regjeringen, bør den indsatte Rigsforstander eller det indsatte Rigsforstanderskab vige for ham. Hvis altsaa — for at tage et Exempel, som er os bekendt af vor egen Historie i Slutning af forrige Aarhundrede, — Thronfølgeren er umyndig i det Dieblis, da Kongen bliver ude af Stand til at føre Regjeringen, fordi han falder i en Sindsygdhed, da maa der indsettes et Rigsforstanderskab, bliver nu Sygdommen langvarig, og Thronfølgeren imidlertid bliver myndig, da er det naturligt og rigtigt, at Rigsforstanderen eller Rigsforstanderskabet maa vige, og

at Thronfølgeren selv overtager Regjeringen, ganske saaledes som det skete i forrige Aarhundrede. Det er altsaa det, som Udvalget har foreslaaet, og som vistnok ikke kan siges i nogen Henseende at stride mod Regjeringens Forslag. — Den anden Hoveddel af Tilfælde ere de, i hvilke Thronfølgeren ved Kongens Død ikke strax kan overtage Regjeringen. Det er de Tilfælde, som omhandles i Udvalgets §§ 2, 3 og 4. Udvalgets § 3 har faaet den Plads, som den har, fordi den saa nøie slutter sig til § 2; derhos har Udvalget foretrukket at sætte den Regel, som indeholdes i § 4, og som i Regjeringsudkastet har Plads i § 8, paa det Sted, hvor den staaer, fordi den ogsaa angaaer et Tilfælde, i hvilket Thronfølgeren ikke kan overtage Regjeringen strax ved Kongens Død, og som derfor naturlig bør behandles i Forbindelse med det andet Hovedtilfælde af den Natur, som indeholdes i § 2. Naar Grunden til, at Thronfølgeren ikke kan overtage Regjeringen ved Kongens Død, er den, at han er umyndig, eller en anden lignende, da skal, naar dette Tilfælde kan forudses, hvilket meget ofte vil være muligt, den Regel, som jeg forberorte, komme til Anvendelse, idet der, saavidt gjørligt, skal tages Bestemmelse, medens Kongen endnu lever, og kun naar Kongen er død uden at have taget Bestemmelse, skal den forenede Rigsdag indkaldes for at træffe den fornødne Bestemmelse. Der foreslaaer Udvalget altsaa den fra Regjeringsforslaget forskjellige Regel, at Bestemmelsen om Regjeringens Førelse ved en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab skal træffes ved Lov paa Forslag af Kongen. Den anden Deel af Paragraphen, som handler om det Tilfælde, at Kongen døer, uden at saadan Bestemmelse er truffen ved Lov, er stemmende med Regjeringens Forslag og indeholder ikke Andet, end hvad der er nødvendigt i saa Henseende, ligesom Andet egentlig heller ikke er muligt. — Den tredie Paragraph i Udvalgets Forslag stemmer med Regjeringens § 5, og har som sagt faaet Plads her, fordi den staaer i saa nøie Forbindelse med Reglen i § 2. — I § 4 omhandles det Tilfælde, som omtales i Regjeringsforslagets § 8